

set det som et rigtigt skridt ud fra et holdningsbearbejdende sigte at arbejde for et forbud. Det er trods alt et klart signal at sende, at man ikke tolererer, at man bærer kniv på offentlige steder, undtagen hvis det er absolut nødvendigt.

Vi skal også huske på, på trods af at man måske kan more sig en smule over, at et så drastisk skridt overhovedet kan blive foreslået, at nogle af disse lovlige foldeknive rent faktisk i dag bliver brugt til voldskriminalitet. Det viser statistikken også.

Men jeg har noteret mig under debatten i dag, at mange af partierne, hvis man ikke ligefrem er modstander af lovforslaget, så sådan set er tilhængere af de øvrige dele af lovforslaget, men synes, det er for vidtgående med et generelt forbud, for så vidt angår spørgsmålet om at bære lommekniv. Det gælder Socialdemokratiet og Dansk Folkeparti.

Jeg vil godt tilkendegive i dag, at jeg er tilfreds med, at hvad angår de der andre stramninger, er der et bredt flertal, der bakker op om lovgivningen. Derfor vil jeg naturligvis også i forbindelse med det videre udvalgsarbejde tage skridt først og fremmest til at indhente oplysninger fra Norge og Sverige, som det blev efterlyst af hr. Per Kaalund, for at se, hvorledes disse lande praktiserer håndhævelsen af reglerne om små foldeknive.

Jeg synes f.eks. også, at det vil være meget relevant, som hr. Per Dalgaard var inde på, at se, om der er nogen tekniske afgrænsninger. Man kan sige, at der er visse typer knive, man ganske enkelt forbyder, selv om klingens længde er under 7 cm, mens det fortsat kan være lovligt at gå med schweizerknive og multiværktøjer, som mange gør. Det må vi se på under udvalgsbehandlingen. Men regeringen, og det har jeg også allerede tilkendegivet, er absolut indstillet på at justere forslaget på det punkt.

Jeg tror blot, vi må se i øjnene, at det er holdningsbearbejdelse, der skal til, samt selvfølgelig en mere effektiv lovgivning.

Jeg vil sige til fru Elisabeth Arnold, der flere gange har været inde på den problemstilling, at man også kan benytte andet end knive, f.eks. en hattenål eller et lille stykke glas, at det sådan set også er det, vi forsøger at tage højde for i forbindelse med lovforslaget ved at give en bemyndigelse til, at også den type spidse genstande kan forbydes. Så vi forsøger at gøre et behjertet forsøg uden at lave lange opremsninger.

Men det er naturligvis ikke en enkel sag, fordi man altid kan komme med mange gode eksem-

pler på, at formålet er anerkendelsesværdigt. Men for så vidt angår spørgsmålet om de spidse genstande, forsøger vi rent faktisk i lovforslaget at tage højde for den problemstilling.

Det, jeg nok synes er noget af det væsentligste i forbindelse med lovforslaget, er, at der i hvert fald også – hvis vi ser bort fra forbuddet – tegner sig et bredt flertal for de andre områder. Det gælder bl.a. en skærpelse af reglerne, så man ikke mere skal tages to gange for ulovlig besiddelse af kniv, før man risikerer en frihedsstraf. Det er spørgsmålet om det relevante i f.eks. at bære kniv i ungdomsklubber og på diskoteker; det tror jeg ville have en holdningsbearbejdende effekt og forhåbentlig medvirke til at skabe mindre vold i samfundet.

Kl. 19.10

Men som sagt har vi respekt for, at man synes, at lovforslaget har været for vidtgående, og derfor er vi også indstillet på at justere det, så et flertal i Folketinget kan gennemføre de nødvendige stramninger på det her område.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg synes, jeg hørte justitsministeren sige, at man også arbejdede på at gøre alle disse spidse genstande ulovlige. Det kan ikke være rigtigt, at jeg ikke kan tage et strikkesæt med på offentlig gade og vej – at jeg så kan risikere at blive standset af politiet og få konfiskeret mine strikkesætte. Det er jo det, der er lagt op til, og hvis det skal til at være dansk lov, jamen så er vi ude på et fuldstændig latterligt område.

Jeg synes hellere, ministeren skulle koncentrere sig om to ting. Ministeren skulle koncentrere sig om at lave en holdningsbearbejdende kampagne, der siger, at det ikke er sejt at bære kniv, og den anden del, der siger, at den eksisterende våbenlov, vi har, med de knivtyper, der allerede er forbudt, skal håndhæves. Så vil vi være kommet et langt stykke ad vejen. Men forbud mod strikkesætte og hæklenåle – nej, nu må ministeren holde op.

(Kort bemærkning).

Per Kaalund (S):

Jeg vil medgive, at en strikkesætte kan være et farligt våben, men jeg synes, det vil være en formildende omstændighed, hvis man også medbragte garn, sådan at man så, hvad formålet var.

Men det, jeg gerne ville spørge ministeren om, for vi er enige fra Socialdemokratiets side i spørgsmålet om holdningsbearbejdelse, infor-